

Satser for 2den og 3die Afdeling kan der formentlig gjøres begrundet Indvending. I mange Tilfælde kan det være tvivlsomt, om en Legemsbestadigelse bør henføres til 2den eller til 3die Afdeling, og om end Loven maa gjøre det nødvendigt, at en saadan under Overveielsen tilstedeværende Tvivl bringes til endelig Afgjørelse, vil det dog saavel i saadanne Tilfælde som i mange andre, hvor nogen egentlig Tvivl slet ikke har fundet Sted, nødvendigvis ske, at Bestadigelser, der maa henføres til forskjellige Afdelinger, dog staa hinanden overordentlig nær, medens de andre Omstændigheder, der ifølge Lovens § 14 skulle medvirke paa Forsørgelsens Størrelse, kunne være meget forskellige. Saaledes som Loven er, ville slige Hensyn imidlertid ikke kunne faae tilstrækkelig Indflydelse; thi, i hvor høj Grad disse Omstændigheder end kunne tale for en Forhøielse af den under 3die Afdeling hørende Forsørgelse og for en Formindskelse af den under 2den Afdeling hørende, maa den førstnævnte dog altid blive mindre end den sidstnævnte, fordi Minimum for 2den Afdeling er større end Maximum for 3die Afdeling. I slige Tilfælde, hvor altsaa Forskjellen i Forsørgelsernes Størrelse, trods den store Forskjellighed i de andre Forhold, aldeles udelukkende kommer til at bero paa den, som forudsat, meget ringe Forskjel imellem Legemsbestadigelserne i og for sig betragtede, ville altsaa de i Lovens § 12 b indeholdte Satser bevirke, at Bestemmelserne i Lovens § 14, der netop indeholde Hovedprinciperne for Invalidforsørgelsen, staa som døde Bogstaver. Man maa derfor anse det for nødvendigt, at Minimum for 2den Afdeling og Maximum for 3die Afdeling bringes i et saadant indbyrdes Forhold, at det, naar Omstændigheder som de nysaanførte kræve det, bliver muligt at tillægge en Invalid i 3die Afdeling en noget større Forsørgelse end en Invalid i 2den Afdeling.

Bestaffenheden af de Bestadigelser, der henføres til 1ste Afdeling, og den væsentlige Forskjel mellem disse og dem, der henføres til 2den Afdeling, gjør formentlig en saadan Krydsning af Sætterne som den nysomtalte ufornudden her; men den Afstand, som nu er mellem Minimum for 1ste og Maximum for

2den Afdeling, synes for stor, og den er derfor her foreslaaet forringet.

At Lovens § 10 udtaler, at Invaliden, naar Legemsbestadigelsen eller Svagheden er paadragen i Krig, i forøget Grad har Krav paa Statens særdeles Forsorg, kan man i Principet ganske tiltræde ogsaa med Hensyn til den praktiske Følge af denne Udtalelse, at Krigsinvalidens Forsørgelse under i Dvrigt lige Forhold bliver større end Fredsinvalidens; men man har troet, at den betydelige Forskjel mellem Krigs- og Fredsinvalidernes Forsørgelse, som hjemles i de gjældende Love, burde lempes noget. I det sidst forelagte Lovforslag var man gaaet ud fra, at en Formindskelse med 20 pCt. maatte kunne anses for passende, medens det til Forslagets Drøftelse af Rigsdagens Folkething nedsatte Udvalg har troet, at man kunde gaa til 30 pCt. Uagtet det selvfølgelig altid beror paa et Skøn, hvad der i saa Henseende maa anses for passende, har man dog troet at ville komme til at gaa Fredsinvaliderne for nær ved at foretage en Formindskelse med 30 pCt., hvorved deres Stilling næsten vil blive den samme som nu, og det foreslaas derfor at gaa en Middelvei ved at fastsætte Fradraget til 25 pCt. Den heromhandlede Bestemmelse er i Forslaget optaget i § 13, da den naturligere synes at høre herhen end som i Loven af 1851 i en ganske særregen Paragraf (§ 16).

Til § 8.

Naar Loven af 9de April 1851 betegner Invaliden som den, der paa Grund af en ved Udførelsen af militære Tjenesteplichter paadragen Legemsbestadigelse eller Svaghed for bestandig eller for en Tid maa udtræde af den militære Tjeneste, tør det maasse betragtes som tvivlsomt, at Loven her nærmest har havt den egentlige Krigstjeneste som Soldat for Dø; men ifølge Udtrykkets Almindelighed maa dog Betegnelsen „den militære Tjeneste“ forstås som medindbefattende Tjenesten som Militærarbejder, saa at altsaa den Børneplichtige, der paa Grund af en ved Tjenestens Udførelse paadragen Legemsbestadigelse findes udygtig til egentlig Krigstjeneste, men tjeneste-